

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **301**...../ປປຫ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....09.12.2016.....

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 023/ສພຊ, ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2016 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ຫນັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 052/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 01 ທັນວາ 2016.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ).
- ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

(Handwritten signature)

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **023** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **09/11/16**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 2 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າຂອງ ວັນທີ 9 ພະຈິກ 2016.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

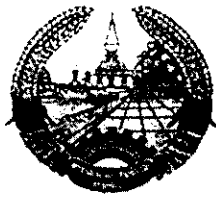
ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 9 ພະຈິກ 2016

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຜົນການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແນໃສ່ເພີ່ມທະວີນິຕິທຳ, ປົກປັກຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສິວິໄລ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ຄໍາຮ້ອງທຸກ

ຄໍາຮ້ອງທຸກ ແມ່ນ ເອກະສານຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂກ່ຽວກັບການກະທຳ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ຄຳຕົກລົງຂອງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ.

ຄໍາຮ້ອງທຸກ ມີ ສາມ ປະເພດ ຄື ຄໍາສະເໜີ, ຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ.

1. ຄໍາສະເໜີ ແມ່ນ ເອກະສານຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບການກະທຳ, ການຕົກລົງ ຂອງບຸກຄົນ, ຂອງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຫັນວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ;

2. ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແມ່ນ ເອກະສານຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບການກະທຳ, ການຕົກລົງຂອງບຸກຄົນ, ຂອງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຫັນວ່າມີການລະເມີດກົດໝາຍ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ;

3. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ແມ່ນ ເອກະສານຂອງພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ກວດກາ ແລະ ພິຈາລະນາຜົນການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ລັດຖະບານ ຫຼື ຜົນຂອງການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງຂອງອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ ທີ່ເຫັນວ່າການແກ້ໄຂນັ້ນ ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ

ການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ແມ່ນ ການນຳເອົາຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມາຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ໂດຍອົງການບໍລິຫານ, ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ, ສານປະຊາຊົນ, ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພົນລະເມືອງ ໝາຍເຖິງ ພົນລະເມືອງລາວ, ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ນິຕິບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ອົງການ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຊຶ່ງມີຊື່, ສະຖານທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານ, ມີຊັບສິມບັດເປັນຂອງຕົນເອງ, ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
3. ການຈັດຕັ້ງ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ສະເໜີ, ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ;
5. ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຖືກສະເໜີ, ຜູ້ຖືກຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຜູ້ຖືກຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ;
6. ຜູ້ສະເໜີ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳສະເໜີຂອງຕົນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
7. ຜູ້ຖືກສະເໜີ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກຜູ້ອື່ນສະເໜີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານວ່າຕົນເປັນຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
8. ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຂອງຕົນຕໍ່ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ;
9. ຜູ້ຖືກຮ້ອງຟ້ອງ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກຜູ້ອື່ນຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນວ່າເປັນຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ;

10. ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຂອງຕົນຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
11. ນິຕິທຳ ໝາຍເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ;
12. ການຕົກລົງ ໝາຍເຖິງ ການອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ ຫຼື ແຈ້ງການຂອງ ອົງການບໍລິຫານ, ອົງການສືບສວນ-ສວບສວນ, ຄຳຕົກລົງຂອງ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ, ມະຕິຂອງ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍ ຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ

ລັດ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ສິດຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ, ເຮັດໃຫ້ກົງຈັກລັດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ພະນັກງານມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ, ຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ໃນສັງຄົມ.

ລັດ ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອສາມາດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃນການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກຢ່າງ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ໄກ່ແກ່ຍໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໝູ່ປະຊາຊົນ ຕາມປະເພນີ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຮ້ອງທຸກ ລວມທັງສຽງຈົ່ມວ່າຂອງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ

ການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງຮັບປະກັນຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຖືກຕ້ອງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ;
2. ຮອບດ້ານ, ຄົບຖ້ວນ, ພາວະວິໄສ, ຖືກຕ້ອງເປັນທຳ ແລະ ຫັນຕາມກຳນົດເວລາ;
3. ສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ;
4. ແຈ້ງຜົນຂອງການແກ້ໄຂໃຫ້ ຜູ້ຮ້ອງທຸກ, ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ສິດ, ພັນທະ ຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ

ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດຮ້ອງທຸກຕໍ່ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ ທີ່ຖືກລະເມີດ ຫຼື ຖືກໂຕ້ແຍ່ງຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ.

ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະລາຍງານ, ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ເມື່ອເຫັນວ່າ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ມີການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ ຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ຢູ່ນອກດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຄຳ ຮ້ອງທຸກ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ປະສົບການ, ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ພະນັກງານເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກ ງານດັ່ງກ່າວມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ລະບຽບການກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງທຸກ

ໝວດທີ 1

ເນື້ອໃນຄຳຮ້ອງທຸກ

ມາດຕາ 10 ເນື້ອໃນຄຳຮ້ອງທຸກ

ຄຳຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງຜູ້ຮ້ອງທຸກຍື່ນເຖິງ;
 2. ຊື່, ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ສັນຊາດ, ທີ່ຢູ່ປັດຈຸບັນ, ເລກໂທລະສັບ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກຂອງ ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ແລະ ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ (ຖ້າມີ);
 3. ຄວາມເປັນມາຂອງເຫດການ ຫຼື ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ຜົນການແກ້ໄຂຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ບັນຫາທີ່ ຕ້ອງການໃຫ້ແກ້ໄຂ ໂດຍອ້າງເຫດຜົນ ແລະ ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານອ້າງອີງ;
 4. ສະຖານທີ່, ວັນທີ, ລາຍເຊັນ ແລະ ລາຍໄປ້ມີ ຂອງຜູ້ຮ້ອງທຸກ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.
- ຄຳຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງເຮັດເປັນພາສາລາວ ທີ່ ສາມາດອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນໄດ້ງ່າຍ; ໃນກໍລະນີຄຳຮ້ອງ ທຸກທີ່ເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແປເປັນພາສາລາວ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກອົງການທະບຽນສານ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຮ້ອງທຸກ

ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ມີ ສິດ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາເປັນຄວາມລັບໃນສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ ລາຍງານ ລວມທັງ ຊື່, ນາມສະກຸນ, ທີ່ຢູ່ຂອງຕົນ;
3. ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນ ກ່ຽວກັບສິດຂອງຕົນ ທີ່ຖືກລະເມີດ ແລະ ໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກຜູ້ລະເມີດ;
4. ຖອນຄຳຮ້ອງທຸກຂອງຕົນ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການພິຈາລະນາແກ້ໄຂ;

5. ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ແລະ ຮັບຊາບຜົນຂອງການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງຊື່, ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ສັນຊາດ ແລະ ທີ່ຢູ່ປັດຈຸບັນຂອງຕົນໃຫ້ຊັດເຈນ;
2. ສະເໜີ, ຊື່ແຈງອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງທຸກຂອງຕົນໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງ ພ້ອມ ທັງສະໜອງຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານໃຫ້ແກ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ;
3. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເນື້ອໃນຄຳຮ້ອງທຸກ, ຂໍ້ມູນ ແລະ ຫຼັກຖານ ທີ່ຕົນນຳມາສະເໜີ ຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
4. ຮັບຜິດຊອບຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ການຮ້ອງທຸກທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ;
5. ປະຕິບັດ ຕາມການເຊີນ ຫຼື ໝາຍຮຽກຂອງ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່, ຖ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມການເຊີນ ຫຼື ໝາຍຮຽກ ທີ່ໄດ້ຮັບເຖິງສາມຄັ້ງຕິດຕໍ່ກັນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນຖືວ່າໝົດສິດ;
6. ວາງຕົວໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະ ເຄົາລົບກົດລະບຽບຂອງອົງການທີ່ ເຊີນ ຫຼື ຮຽກ;
7. ປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ທີ່ມີຜົນສັກສິດທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 12 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ

ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ ມີ ສິດຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຊາບເນື້ອໃນຄຳຮ້ອງທຸກ ແລະ ແກ້ຄຳຮ້ອງທຸກ ທີ່ກ່າວຫາໃສ່ຕົນ;
2. ປົກປ້ອງຕົນເອງ ດ້ວຍການນຳເອົາຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງມາຢັ້ງຢືນ;
3. ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນກຽດສັກສິ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ທີ່ຖືກເສຍຫາຍ ຍ້ອນການຮ້ອງທຸກ ທີ່ບໍ່ມີ ມູນຄວາມຈິງ;
4. ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ;
5. ຮັບຊາບຜົນຂອງການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ແຈງ, ອະທິບາຍ ບັນຫາທີ່ຖືກຮ້ອງທຸກ ພ້ອມທັງສະໜອງ ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ແກ່ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ປະຕິບັດຕາມ ການເຊີນ ຫຼື ໝາຍຮຽກ ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຖ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມການເຊີນ ຫຼື ໝາຍ ຮຽກເຖິງສາມຄັ້ງຕິດຕໍ່ກັນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕາມກົດໝາຍ;
3. ວາງຕົວໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະ ເຄົາລົບກົດລະບຽບຂອງອົງການທີ່ ເຊີນ ຫຼື ຮຽກ;
4. ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ທີ່ມີຜົນສັກສິດທາງດ້ານກົດໝາຍ ຢ່າງ ເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 2

ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກ ແລະ ການຮັບຕ້ອນຜູ້ຮ້ອງທຸກ

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກ

ຄໍາຮ້ອງທຸກ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມ ວັນ, ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ອົງການດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ສໍາລັບການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຖ້າຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຫາກມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃຫ້ຍື່ນຕໍ່ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ທີ່ປະຈຳຢູ່ເມືອງບ່ອນຕົນອາໄສຢູ່ ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ການຮັບຕ້ອນຜູ້ຮ້ອງທຸກ

ອົງການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງມີພະນັກງານຮັບຕ້ອນຜູ້ທີ່ມາຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກ.

ພະນັກງານທີ່ຮັບຕ້ອນ ຕ້ອງສະແດງຄວາມຕ້ອນຮັບ, ເວົ້າຈາສຸພາບນີ້ມນວນ, ສຸຂຸມ, ມີມາລະຍາດດີ, ມີຈັນຍາບັນ, ຈັນຍາທໍາ, ວາງຕົວເປັນກາງ ແລະ ມີການປະພຶດທີ່ເໝາະສົມ.

ນອກຈາກການຮັບຕ້ອນແລ້ວ ພະນັກງານຍັງຕ້ອງໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ແນະນໍາ, ອະທິບາຍທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ຜູ້ຖືກຮັບຕ້ອນເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ສະຖານທີ່ ແລະ ເວລາຮັບຕ້ອນຜູ້ຮ້ອງທຸກ

ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ ຜູ້ທີ່ມາຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກ, ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ຮັບຕ້ອນຢ່າງເໝາະສົມ.

ການຮັບຕ້ອນນັ້ນ ໃຫ້ດໍາເນີນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສະເພາະ ແລະ ໃນໂມງລັດຖະການ.

ພາກທີ III

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ

ໝວດທີ 1

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ແມ່ນ ການນໍາເອົາຄໍາສະເໜີຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມາກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຢ່າງຮອບດ້ານ, ພາວະວິໄສ ແລະ ແກ້ໄຂໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທໍາ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ
ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄໍາສະເໜີ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ;
2. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ;
3. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ;
4. ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ

ກ. ຄໍາສະເໜີທີ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ຮັບມາຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການຕົກລົງທາງດ້ານບໍລິຫານຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການກະທໍາ ຂອງນາຍບ້ານ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຂອງຕົນ;
2. ຄໍາສະເໜີທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການກະທໍາຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ, ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ບ້ານດັ່ງກ່າວ.

ຂ. ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ;
2. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ອອກຄໍາຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ແລ້ວແຈ້ງການຕົກລົງໃຫ້ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
ໃນກໍລະນີ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກໍ່ມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ

ກ. ຄໍາສະເໜີທີ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຮັບມາຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄໍາຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ;
2. ຄໍາສະເໜີທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄໍາຕົກລົງທາງດ້ານບໍລິຫານຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການກະທໍາຂອງເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຂອງຕົນ;
3. ຄໍາສະເໜີທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການກະທໍາຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ, ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ເມືອງດັ່ງກ່າວ.

ຂ. ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ມອບໃຫ້ອົງການກວດກາລັດຂັ້ນເມືອງ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກວດກາ ຄົ້ນຄວ້າ, ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຕົວຈິງ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂພາຍໃນເວລາສາມສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີ ເປັນຕົ້ນໄປ;

2. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ອອກຄໍາຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ແລ້ວແຈ້ງການຕົກລົງ ໃຫ້ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ສະເໜີຫາກຍັງບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຜົນການແກ້ໄຂຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີທີ່ໄດ້ຜ່ານການແກ້ໄຂຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຫຼື ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຕໍ່ຄະນະປະຈໍາສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;

2. ຄໍາສະເໜີຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງໂດຍກົງ ນັ້ນ ຜູ້ກ່ຽວມີສິດຍື່ນຄໍາສະເໜີຕໍ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ

ກ. ຄໍາສະເໜີທີ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຮັບມາຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄໍາຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ;

2. ຄໍາສະເໜີທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄໍາຕົກລົງທາງດ້ານບໍລິຫານຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການກະທໍາຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຂອງຕົນ;

3. ຄໍາສະເໜີທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການກະທໍາຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ, ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ແຂວງດັ່ງກ່າວ.

ຂ. ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ມອບໃຫ້ພະແນກກວດກາລັດຂັ້ນແຂວງ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກວດກາ ຄົ້ນຄວ້າ, ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຕົວຈິງ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂພາຍໃນ ເວລາ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ;

2. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ອອກຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ແລ້ວແຈ້ງການຕົກລົງ ໃຫ້ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ສະເໜີຫາກຍັງບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຜົນການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີທີ່ໄດ້ຜ່ານການແກ້ໄຂຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຫຼື ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາຕໍ່ຄະນະປະຈໍາສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;

2. ຄໍາສະເໜີຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ໂດຍກົງນັ້ນ ຜູ້ກ່ຽວມີສິດຍື່ນຄໍາສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງລັດຖະບານ

ກ. ຄໍາສະເໜີທີ່ລັດຖະບານ ຮັບມາຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄໍາຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ;

2. ຄຳສະເໜີຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສູນກາງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງໂດຍກົງນັ້ນ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມອບໃຫ້ກົມກວດກາຂອງຕົນ ກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ;

3. ຄຳສະເໜີທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຂໍ້ຕົກລົງຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການກະທຳຂອງລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ສະເໜີ ຫາກຍັງບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຜູ້ກ່ຽວມີສິດສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ຂ. ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ ມອບໃຫ້ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກວດກາ ຄົ້ນຄວ້າ, ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຕົວຈິງ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ພາຍໃນເວລາສິ່ງສຳຄັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີ ເປັນຕົ້ນໄປ;

2. ລັດຖະບານ ອອກຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ແລ້ວແຈ້ງການຕົກລົງໃຫ້ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາຍ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ສະເໜີຫາກບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຜູ້ກ່ຽວມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ຫຼື ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແມ່ນ ການນຳເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງຂອງ ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມາພິຈາລະນາຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 23 ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ;
- ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ;
- ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ວິທີການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ວິທີການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3

ການກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ການກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ

ການກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ແມ່ນ ການນຳເອົາຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການຕົກລົງແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕັດສິນ ຫຼື ຄຳພິພາກສາຂອງສານ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດໃນແຕ່ລະຂັ້ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ

ອົງການກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;
- ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາ ໃນການຍື່ນ, ການກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ

ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ

ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳໃຫ້ຍື່ນຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພາຍໃນເວລາ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຮັບຊາບ ຜົນການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຫຼື ຜົນການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງຂອງ ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ.

ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ພາຍໃນເວລາ ສີ່ສິບຫ້າ ວັນນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ເປັນຕົ້ນໄປ ຍົກເວັ້ນຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງພົວພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຮັບມາພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ

ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຮັບມາພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂໍ້ 2 ວັກ 2 ແລະ ມາດຕາ 20 ຂໍ້ 2 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳທີ່ບໍ່ພໍໃຈ ຕໍ່ຄຳຕົກລົງຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ, ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ສຳລັບຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕິດຕາມກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ສົ່ງໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຂ້າຍເພື່ອສືບຕໍ່ຕິດຕາມການແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄໍາສະເໜີ ຫຼື ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ

ການກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ແລ້ວມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການຍຸຕິທຳ ແລະ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ຄະນະກຳມະການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານຕົວຈິງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງພາວະວິໄສ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ແລ້ວສະເໜີ ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;

2. ຄະນະກຳມະການຍຸຕິທຳ ແລະ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ຄະນະກຳມະການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແຈ້ງການຕົກລົງ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍບົ່ງບອກແຈ້ງຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຫດຜົນຂອງແຕ່ລະບັນຫາໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ, ຜູ້ຖືກສະເໜີ ຫຼື ຜູ້ຖືກຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ, ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ;

3. ຄະນະກຳມະການຍຸຕິທຳ ແລະ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ຄະນະກຳມະການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;

4. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ສະເໜີ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຫາກຍັງບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ກໍ່ມີສິດສະເໜີ ຫຼື ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອກວດກາ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບມາກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບມາກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງລັດຖະບານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການຕົກລົງ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

3. ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄໍາພິພາກສາຂອງ ສານປະຊາຊົນພາກ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ. ສໍາລັບຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕິດຕາມກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ສິ່ງໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຊາບເພື່ອສືບຕໍ່ຕິດຕາມການແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການ ກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຂອງຄະນະປະຈຳ
ສະພາແຫ່ງຊາດ

ການກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ
ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ແລ້ວມອບໃຫ້ກຳມາທິການຍຸຕິທຳ ຫຼື ກຳມາ
ທິການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານຕົວຈິງ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງພາວະວິໄສ ພາຍ
ໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;
2. ກຳມາທິການຍຸຕິທຳ ຫຼື ກຳມາທິການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຈ້ງຜົນຂອງການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາ
ແຫ່ງຊາດ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍບົ່ງບອກແຈ້ງຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຫດຜົນຂອງແຕ່ລະບັນຫາໃຫ້ຊັດ
ເຈນ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ, ຜູ້ຖືກສະເໜີ
ຫຼື ຜູ້ຖືກຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ, ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃນ
ເວລາ ສາມສິບວັນ;
3. ກຳມາທິການຍຸຕິທຳ ຫຼື ກຳມາທິການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ
ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜົນການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ການຕິດຕາມກວດກາຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳ

ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການຍຸຕິທຳ ແລະ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນ
ຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ຄະນະກຳມະການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ມອບໃຫ້ກຳມາທິການຍຸຕິທຳ ຫຼື ກຳມາທິການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕິດຕາມ
ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຜົນການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາ
ແຫ່ງຊາດ.

ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜົນການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາ
ຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພາຍໃນເວລາ ສີ່ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ຕາມກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຍ້ອນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ, ກ່ຽວ
ພັນເຖິງຫຼາຍພາກສ່ວນ ໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງມາຊີ້ແຈ້ງເຫດຜົນຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື
ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ໝວດທີ 4

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ພົນລະເມືອງ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດ ຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງພັກ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ພິຈາລະນາ ເມື່ອມີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງລະເມີດກົດໝາຍ ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງ ພັກ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງທຸກຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຕາມພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ; ຖ້າຄໍາຮ້ອງທຸກດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ກໍຕ້ອງສົ່ງໄປຍັງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກຮັບຊາບ ແລະ ສືບຕໍ່ຕິດຕາມການແກ້ໄຂ ຫຼື ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງທຸກໄປຍື່ນໂດຍກົງຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ IV

ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 35 ຫຼັກການເຮັດວຽກ

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ເຮັດວຽກເປັນໝູ່ຄະນະ, ມີການແບ່ງງານໃຫ້ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ, ມີການປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ມີການກວດກາ.

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງດໍາເນີນຕາມແຜນການ, ມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ, ລົງຕົວຈິງ, ມີການສະຫຼຸບ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ມີການປະສານສົມທົບກັບບັນດາອົງການ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຂອງອົງການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ໃຫ້ປະສານສົມທົບ, ປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ.

ການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫາກມີຄວາມຈໍາເປັນ ປະທານຄະນະປະຈໍາສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ອາດເຊີນເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ປະທານສານປະຊາຊົນ, ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມາປຶກສາຫາລືແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ; ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ອາດເຊີນປະທານສານປະຊາຊົນ, ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມາປຶກສາຫາລືແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ.

